

Vasile Alecsandri

Deșteptarea României (1848)

Voi ce stați în adormire, voi ce stați în nemișcare,
N-auziți prin somnul vostru acel glas triumfător,
Ce se-nalță pân' la ceruri din a lumii deșteptare,
 Ca o lungă salutare
 Cătr-un falnic viitor?

Nu simțiți inima voastră că tresare și se bate?
Nu simțiți în pieptul vostru un dar sfânt și românesc
La ce glas de înviere, la ce glas de libertate
 Ce pătrunde și răzbate
 Orice suflet omenesc?

Iată! lumea se deșteaptă din adâncă-i letargie!
Ea pășește cu pas mare cătr-un țel de mult dorit.
Ah! treziți-vă ca dânsa, frații mei de Românie!
 Sculați toți cu bărbăție,
 Ziua vieței a sosit!

Libertatea-n fața lumii a aprins un mândru soare,
ș-acum neamurile toate cătră dînsul ațintesc
Ca un cârd de vulturi ageri ce cu-aripi mântuitoare
 Se cerc vesel ca să zboare
 Cătră soarele ceresc!

Numai tu, popor române, să zaci vecinic în orbire?
Numai tu să fii nevrednic de-acest timp reformator?
Numai tu să nu iei parte la obșteasca înfrățire,
 La obșteasca fericire,
 La obșteșcul viitor?

Până când să creadă lumea, o! copii de Românie!
C-orice dor de libertate a pierit, s-a stins din voi?
Până când să ne tot plece cruda, oarba tiranie
 Și la caru-i de trufie
 Să ne-njuge ea pe noi!

Până când în țara noastră tot străinul să domnească?
Nu sunteți sătui de rele, n-ați avut destui stăpâni?
La arme, viteji, la arme! faceți lumea să privească
 Pe câmpia românească
 Cete mândre de români!

Sculați, frați de-același nume, iată timpul de frăție!
Peste Molna, peste Milcov, peste Prut, peste Carpați
Aruncați brațele voastre c-o puternică mândrie
 Și de-acum pe vecinicie!
 Cu toți mânila vă dați!

Hai copii de-același sânge! hai cu toți într-o unire
Libertate-acum sau moarte să cătăm; să dobândim.
Pas, români! lumea ne vede... pentru-a patriei iubire,
Pentru-a mamei desrobire
Viața noastră să jertfîm!

Fericit acel ce calcă tirania sub picioare!
Care vede-n a lui țară libertatea re-nviind,
Fericit, măreț acela care sub un falnic soare
Pentru Patria sa moare,
Nemurire moștenind.

(Vasile Alecsandri, *Deșteptarea României (1848)*, în Id., *Opere*, I, *Poezii*. Text ales și stabilit de G. C. Nicolescu și G. Rădulescu-Dulgheru, studiu introductiv, note și comentarii de G. C. Nicolescu, Editura pentru Literatură, București, 1966, pp. 179-181)